

РЕШЕНИЕ

№ 816

гр. София, 12.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10775** по описа за **2020** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], депозирана чрез процесуалния му представител адв. М. П. против решение от 03.05.2020 г., постановено по НАХД №13689/2018 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 347929-F392857/16.07.2018 г., издадено от директора на офис „С.“ при ТД на НАП-С.. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т.1, т.2 и т.3 от НПК. Излагат се доводи, че нарушението е установено след като дружеството е подало необходимата информация, а именно: процесната справка-декларация за месец април 2018г. Счита се, че при издаване на наказателното постановление е нарушена разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Твърди се, че в случая са налице предпоставки за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Моли съда, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и да постанови ново по съществуващото на правния спор, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

Ответникът Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С., чрез процесуалния си представител юрк. Н. изразява становище за неоснователност на подадената касационната жалба. Претендира разности.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази валидността, допустимостта и правилността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на съдебен контрол в производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 347929-F392857/16.07.2018 г., издадено от директора на офис „С.“ при ТД на НАП-С., с което на основание чл. 179, ал. 1 от ЗДДС на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за извършено нарушение на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС, за това, че на 03.07.2018 г. при извършена проверка в информационния масив на офис „С.“ на ТД на НАП С. е установено, че дружеството не е подало в срок Справка-декларация за данъчен период месец април 2018 г., с която е било длъжно да декларира определена информация, свързана с неговата дейност. Тази справка декларация е следвало да подаде до 14.05.2018 г., а е подадена на 03.07.2018 г., т.е. със закъснение от 1 месеца и 19 дни. Прието е, че с това деяние дружеството е осъществило състава на нарушение по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящият съдебен състав не споделя възражението на касатора, за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доколкото намира че нарушението, както в АУАН, така и в наказателното постановление е описано по начин, съответстващ на елементите на състава на правна норма и позволяващ на касатора да разбере точно какво е вмененото му нарушението, съответно да организира защитата си.

Действително, както в АУАН, така и в наказателното постановление неточно е посочено, че "нарушението е извършено под формата на бездействие, осъществено в законоустановения срок за подаване на справка-декларация, довършено на 03.07.2018 г. - датата на подаване на Справката - декларация". Така описан реквизитът дата на извършване на нарушението е непрецизен, но настоящият състав счита, че това

нарушение във формата на акта в случая не е от категорията на съществените, които да обусловят отмяна на наказателното постановление само на това основание. Това е така, защото от фактическото описание на нарушението, както в АУАН, така и в наказателното постановление става ясно за кой месец не е била подадена справка-декларация и в какъв срок е следвало същата да бъде подадена. Изрично е описано, че се касае до справка-декларация за м. април 2018 г., която е следвало да бъде подадена в ТД на НАП до 14.05.2018 г., както и че именно тази справка-декларация е подадена на 03.07.2018 г. При това словесно описание на нарушението съдът приема, че с неконкретизиране на датата на извършването му и с посочването, че същото е извършено и чрез бездействие /в законоустановения срок и довършено с действие /на датата на подаване – 03.07.2018 г./ не е нарушено правото на защита на санкционираното дружество. Именно от така даденото описание същото е разбрало коя справка-декларация не е подадена, кога е следвало да бъде подадена и кога в действителност е подадена. Следователно, нарушителят е могъл адекватно да организира защитата си.

Непрецизното посочване на датата на нарушението не възпрепятства и съда при преценка на сроковете по чл. 34 от ЗАНН, както и за приложимия материален закон, доколкото датата на извършване на нарушението в случая, с оглед на фактическото описание на нарушението, е установяема.

Безспорно установено е, че към месец 04.2018 г. дружеството [фирма] е било регистрирано по ЗДДС и е било длъжно да подаде справка-декларация по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС. С неизпълнение на това си задължение в законоустановения срок и подаване на декларацията със закъснение дружеството е извършило административно нарушение по чл. 125, ал. 5 във вр. ал. 1 във вр. чл. 179 от ЗДДС.

Настоящата инстанция напълно се съгласява с изводите на Софийския районен съд за липсата на основания за определяне на нарушението като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, за който нарушителя не следва да се санкционира. Извършеното нарушение не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност спрямо обществените отношения, които защитава ЗДДС, в сравнение с обичайните нарушенията от същия вид, и предвид периода на забавяне за подаване на декларацията по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС за м.04.2018г., равняващ се на 1 месец и 19 дни, същото не може да бъде квалифицирано като маловажно, респ. дружеството не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност.

Твърденията на касатора за явна несправедливост на наложеното наказание също не се споделят от настоящия съдебен състав. При определяне на размера на наложената на дружеството имуществена санкция, административно наказващият орган е спазил изискванията на чл. 27 от ЗАНН, като е взел предвид продължителността на периода на забавяне на подаване на декларацията, което е довело до определянето на размера на имуществената санкция към законовия минимум, предвиден в чл. 179 от ЗДДС, а именно: 500лв.

С оглед гореизложеното, настоящият съдебен състав, намира, че процесното решение е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната

помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63, ал.1, изречение второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.05.2020 г., постановено по НАХД №13689/2018 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите-С. сумата от 80 лв. разноси за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.